Bergur Snorrason

18. janúar 2022

▶ Látum $f, g: [0, \infty) \mapsto \mathbb{R}$.

- ▶ Látum $f, g: [0, \infty) \mapsto \mathbb{R}$.
- Við segjum að fall g sé í menginu $\mathcal{O}(f)$ ef til eru rauntölur c og x_0 þannig að

$$|g(x)| \le c \cdot f(x)$$

fyrir öll $x > x_0$.

- ▶ Látum $f,g:[0,\infty)\mapsto \mathbb{R}$.
- Við segjum að fall g sé í menginu $\mathcal{O}(f)$ ef til eru rauntölur c og x_0 þannig að

$$|g(x)| \le c \cdot f(x)$$

fyrir öll $x > x_0$.

▶ Petta þýðir í raun að fallið |g| verður á endanum minna en $c \cdot f$.

- ▶ Látum $f,g:[0,\infty)\mapsto \mathbb{R}$.
- Við segjum að fall g sé í menginu $\mathcal{O}(f)$ ef til eru rauntölur c og x_0 þannig að

$$|g(x)| \le c \cdot f(x)$$

fyrir öll $x > x_0$.

- ▶ Petta þýðir í raun að fallið |g| verður á endanum minna en $c \cdot f$.
- Þessi lýsing undirstrikar að f er efra mat á g, það er að segja g hagar sér ekki verr en f.

- ▶ Látum $f,g:[0,\infty)\mapsto \mathbb{R}$.
- Við segjum að fall g sé í menginu $\mathcal{O}(f)$ ef til eru rauntölur c og x_0 þannig að

$$|g(x)| \le c \cdot f(x)$$

fyrir öll $x > x_0$.

- ▶ Petta þýðir í raun að fallið |g| verður á endanum minna en $c \cdot f$.
- Þessi lýsing undirstrikar að f er efra mat á g, það er að segja g hagar sér ekki verr en f.
- ▶ Ef $g \in \mathcal{O}(f)$ og $f \in \mathcal{O}(g)$ þá segjum við að $f \in \Theta(g)$ (og $g \in \Theta(f)$).

Tökum nokkur dæmi.

- Tökum nokkur dæmi.
- ▶ Ef $f \in \mathcal{O}(g)$ og r > 0 þá er $r \cdot f \in \mathcal{O}(g)$.

- Tökum nokkur dæmi.
- ▶ Ef $f \in \mathcal{O}(g)$ og r > 0 þá er $r \cdot f \in \mathcal{O}(g)$.
- ▶ Ef $f_1 \in \mathcal{O}(g_1)$ og $f_2 \in \mathcal{O}(g_2)$ þá er $f_1 \cdot f_2 \in \mathcal{O}(g_1 \cdot g_2)$.

- Tökum nokkur dæmi.
- ▶ Ef $f \in \mathcal{O}(g)$ og r > 0 þá er $r \cdot f \in \mathcal{O}(g)$.
- ▶ Ef $f_1 \in \mathcal{O}(g_1)$ og $f_2 \in \mathcal{O}(g_2)$ þá er $f_1 \cdot f_2 \in \mathcal{O}(g_1 \cdot g_2)$.
- ▶ Ef p er n-ta stigs margliða þá er $p \in \Theta(x^n)$.

- Tökum nokkur dæmi.
- ▶ Ef $f \in \mathcal{O}(g)$ og r > 0 þá er $r \cdot f \in \mathcal{O}(g)$.
- ▶ Ef $f_1 \in \mathcal{O}(g_1)$ og $f_2 \in \mathcal{O}(g_2)$ þá er $f_1 \cdot f_2 \in \mathcal{O}(g_1 \cdot g_2)$.
- ▶ Ef p er n-ta stigs margliða þá er $p \in \Theta(x^n)$.
- ► Ef p er n-ta stigs margliða og q er m-ta stigs margliða með n < m þá er $p \in \mathcal{O}(q)$, en $q \notin \mathcal{O}(p)$.

- Tökum nokkur dæmi.
- ▶ Ef $f \in \mathcal{O}(g)$ og r > 0 þá er $r \cdot f \in \mathcal{O}(g)$.
- ▶ Ef $f_1 \in \mathcal{O}(g_1)$ og $f_2 \in \mathcal{O}(g_2)$ þá er $f_1 \cdot f_2 \in \mathcal{O}(g_1 \cdot g_2)$.
- ▶ Ef p er n-ta stigs margliða þá er $p \in \Theta(x^n)$.
- ► Ef p er n-ta stigs margliða og q er m-ta stigs margliða með n < m þá er $p \in \mathcal{O}(q)$, en $q \notin \mathcal{O}(p)$.
- ▶ Við höfum að $\log x \in \mathcal{O}(x)$ en $x \notin \mathcal{O}(\log x)$.

- Tökum nokkur dæmi.
- ▶ Ef $f \in \mathcal{O}(g)$ og r > 0 þá er $r \cdot f \in \mathcal{O}(g)$.
- ▶ Ef $f_1 \in \mathcal{O}(g_1)$ og $f_2 \in \mathcal{O}(g_2)$ þá er $f_1 \cdot f_2 \in \mathcal{O}(g_1 \cdot g_2)$.
- ▶ Ef p er n-ta stigs margliða þá er $p \in \Theta(x^n)$.
- ► Ef p er n-ta stigs margliða og q er m-ta stigs margliða með n < m þá er $p \in \mathcal{O}(q)$, en $q \notin \mathcal{O}(p)$.
- ▶ Við höfum að $\log x \in \mathcal{O}(x)$ en $x \notin \mathcal{O}(\log x)$.
- Nú er $\log x^n = n \cdot \log x$, svo ef p er n-ta stigs margliða þá er $\log p \in \mathcal{O}(\log x)$.

Íforritun

▶ Takið eftir að í stað þessa að segja " $f \in \mathcal{O}(g)$ " er oft sagt $f = \mathcal{O}(g)$.

Íforritun

- ▶ Takið eftir að í stað þessa að segja " $f \in \mathcal{O}(g)$ " er oft sagt $f = \mathcal{O}(g)$.
- ▶ Ef forrit framkvæmir T(n) aðgerðir, með $T \in \mathcal{O}(f)$, segjum við að *tímaflækja* (e. *time complexity*) forritsins sé $\mathcal{O}(f)$.

Í forritun

- ▶ Takið eftir að í stað þessa að segja " $f \in \mathcal{O}(g)$ " er oft sagt $f = \mathcal{O}(g)$.
- ▶ Ef forrit framkvæmir T(n) aðgerðir, með $T \in \mathcal{O}(f)$, segjum við að *tímaflækja* (e. *time complexity*) forritsins sé $\mathcal{O}(f)$.
- Skoðum nú nokkur forrit og ákvörðum tímaflækjur þeirra.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     printf("Hello world!\n");
6     return 0;
7 }
```

ightharpoonup Hér er ekkert inntak svo forritið hefur tímaflækjuna $\mathcal{O}(\)$

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     printf("Hello world!\n");
6     return 0;
7 }
```

 \blacktriangleright Hér er ekkert inntak svo forritið hefur tímaflækjuna $\mathcal{O}(1)$.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5    int i, n, r = 0;
6    scanf("%d", &n);
7    for (i = 0; i < n; i++)
8         r += i;
9    printf("%d\n", r);
10    return 0;
11 }</pre>
```

Forritið les inn töluna n og reiknar svo summuna $1+2+\cdots+n$.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5    int i, n, r = 0;
6    scanf("%d", &n);
7    for (i = 0; i < n; i++)
8         r += i;
9    printf("%d\n", r);
10    return 0;
11 }</pre>
```

- Forritið les inn töluna n og reiknar svo summuna $1+2+\cdots+n$.
- Þetta er gert með forlykkju sem keyrir n sinnum.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     int i, n, r = 0;
6     scanf("%d", &n);
7     for (i = 0; i < n; i++)
8         r += i;
9     printf("%d\n", r);
10     return 0;
11 }</pre>
```

- Forritið les inn töluna n og reiknar svo summuna $1+2+\cdots+n$.
- Þetta er gert með forlykkju sem keyrir n sinnum.
- Hvert skipti eru tvær tölur lagðar saman.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     int i, n, r = 0;
6     scanf("%d", &n);
7     for (i = 0; i < n; i++)
8         r += i;
9     printf("%d\n", r);
10     return 0;
11 }</pre>
```

- Forritið les inn töluna n og reiknar svo summuna $1+2+\cdots+n$.
- ▶ Þetta er gert með forlykkju sem keyrir *n* sinnum.
- Hvert skipti eru tvær tölur lagðar saman.
- Svo þetta forrit er $\mathcal{O}($).

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     int i, n, r = 0;
6     scanf("%d", &n);
7     for (i = 0; i < n; i++)
8         r += i;
9     printf("%d\n", r);
10     return 0;</pre>
```

- Forritið les inn töluna n og reiknar svo summuna $1+2+\cdots+n$.
- ▶ Þetta er gert með forlykkju sem keyrir *n* sinnum.
- Hvert skipti eru tvær tölur lagðar saman.
- Svo þetta forrit er $\mathcal{O}(n)$.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5    int i, j, n, r = 0;
6    scanf("%d", &n);
7    for (i = 0; i < n; i++)
8         for (j = 0; j < i/2; j++)
9         r += i^j;
10    printf("%d\n", r);
11    return 0;
12 }</pre>
```

▶ Forritið les inn töluna *n* og reiknar svo summu.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5    int i, j, n, r = 0;
6    scanf("%d", &n);
7    for (i = 0; i < n; i++)
8         for (j = 0; j < i/2; j++)
9         r += i^j;
10    printf("%d\n", r);
11    return 0;
12 }</pre>
```

- Forritið les inn töluna *n* og reiknar svo summu.
- Summan er reiknuð með tvöfaldri forlykkju.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5    int i, j, n, r = 0;
6    scanf("%d", &n);
7    for (i = 0; i < n; i++)
8         for (j = 0; j < i/2; j++)
9         r += i^j;
10    printf("%d\n", r);
11    return 0;</pre>
```

- Forritið les inn töluna n og reiknar svo summu.
- Summan er reiknuð með tvöfaldri forlykkju.
- Ytri forlykkjan keyrir n sinnum og seinni keyrir aldrei oftar en n/2 sinnum.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     int i, j, n, r = 0;
6     scanf("%d", &n);
7     for (i = 0; i < n; i++)
8          for (j = 0; j < i/2; j++)
9          r += i^j;
10     printf("%d\n", r);
11     return 0;
12 }</pre>
```

- Forritið les inn töluna n og reiknar svo summu.
- Summan er reiknuð með tvöfaldri forlykkju.
- Ytri forlykkjan keyrir n sinnum og seinni keyrir aldrei oftar en n/2 sinnum.
- Svo tímaflækja forritsins er $\mathcal{O}($).

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5    int i, j, n, r = 0;
6    scanf("%d", &n);
7    for (i = 0; i < n; i++)
8         for (j = 0; j < i/2; j++)
9         r += i^j;
10    printf("%d\n", r);
11    return 0;
12 }</pre>
```

- Forritið les inn töluna n og reiknar svo summu.
- Summan er reiknuð með tvöfaldri forlykkju.
- Ytri forlykkjan keyrir n sinnum og seinni keyrir aldrei oftar en n/2 sinnum.
- ▶ Svo tímaflækja forritsins er $\mathcal{O}(n^2)$.

► Skoðum skiladæmið Reiknirit.

- ► Skoðum skiladæmið Reiknirit.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur heiltölu n.

- Skoðum skiladæmið Reiknirit.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur heiltölu n.
- ▶ Síðan koma n heiltölur a_1, a_2, \ldots, a_n .

- Skoðum skiladæmið Reiknirit.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur heiltölu n.
- Síðan koma n heiltölur a_1, a_2, \ldots, a_n .
- Gerum ráð fyrir að við séum með forrit sem gerir eftirfarandi:

- Skoðum skiladæmið Reiknirit.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur heiltölu n.
- ▶ Síðan koma *n* heiltölur a_1, a_2, \ldots, a_n .
- Gerum ráð fyrir að við séum með forrit sem gerir eftirfarandi:
 - Prentar tölurnar.

- Skoðum skiladæmið Reiknirit.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur heiltölu n.
- Síðan koma *n* heiltölur a_1, a_2, \ldots, a_n .
- ► Gerum ráð fyrir að við séum með forrit sem gerir eftirfarandi:
 - Prentar tölurnar.
 - Fjarlægir öll eintök af algengustu tölunni í listan.

- Skoðum skiladæmið Reiknirit.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur heiltölu n.
- Síðan koma *n* heiltölur a_1, a_2, \ldots, a_n .
- ► Gerum ráð fyrir að við séum með forrit sem gerir eftirfarandi:
 - Prentar tölurnar.
 - Fjarlægir öll eintök af algengustu tölunni í listan.
 - Endurtekur skrefin að ofan þar til listinn er tómur.

- Skoðum skiladæmið Reiknirit.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur heiltölu n.
- Síðan koma *n* heiltölur a_1, a_2, \ldots, a_n .
- ► Gerum ráð fyrir að við séum með forrit sem gerir eftirfarandi:
 - Prentar tölurnar.
 - Fjarlægir öll eintök af algengustu tölunni í listan.
 - Endurtekur skrefin að ofan þar til listinn er tómur.
- Dæmið snýst um að finna hversu margar tölur eru prentaðar í heildina.

- Skoðum skiladæmið Reiknirit.
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur heiltölu n.
- Síðan koma *n* heiltölur a_1, a_2, \ldots, a_n .
- ► Gerum ráð fyrir að við séum með forrit sem gerir eftirfarandi:
 - Prentar tölurnar.
 - Fjarlægir öll eintök af algengustu tölunni í listan.
 - ► Endurtekur skrefin að ofan þar til listinn er tómur.
- Dæmið snýst um að finna hversu margar tölur eru prentaðar í heildina.
- Tökum dæmi.

► Gerum ráð fyrir að tölurnar í inntakinu séu 1, 2, 1, 4, 4.

- ► Gerum ráð fyrir að tölurnar í inntakinu séu 1, 2, 1, 4, 4.
- Þá myndi forritið í dæminu prenta:

- ► Gerum ráð fyrir að tölurnar í inntakinu séu 1, 2, 1, 4, 4.
- Pá myndi forritið í dæminu prenta:

```
1 1 2 1 4 4
2 1 2 1
3 2
```

- ► Gerum ráð fyrir að tölurnar í inntakinu séu 1, 2, 1, 4, 4.
- Þá myndi forritið í dæminu prenta:

```
1 1 2 1 4 4
2 1 2 1
3 2
```

► Svo það prentar 9 tölur.

► Ein leið til að leysa þetta dæmi er að útfæra forritið.

- Ein leið til að leysa þetta dæmi er að útfæra forritið.
- ► Við þurfum þá að geta fjarlægt algengasta stakið.

```
3 typedef long long II;
 4
 5
  int cmp(const void* p1, const void* p2)
 6
   {
7
       8
       return (y \le x) - (x \le y);
9 }
10
11
   II fjarlaegja algengasta stakid(II *a, II n)
12
   { // fjarlaegir algengasta stakid og skilar nyju lengd listans.
13
       II i = 0, j, mx = 0, r;
14
       while (i < n)
15
       { // finnum algengasta stakid i rodudu fylki.
16
           i = i:
17
           while (j < n \&\& a[i] == a[j]) j++;
18
           if (mx < j - i) mx = j - i, r = a[i];
19
           i = i:
20
21
       // fjarlaegjum algengasta stakid.
22
       for (i = 0, j = 0; i < n; i++) if (a[i] != r) a[j++] = a[i];
23
       return i:
24 }
25
26 int main()
27 {
28
       II i. n. r = 0:
29
       scanf("%||d", &n);
30
       II a[n];
31
       for (i = 0; i < n; i++) scanf("%||d", &a[i]):
32
       gsort(a, n, sizeof *a, cmp);
33
       while (n > 0)
34
       {
35
           r += n;
36
           n = fjarlaegja algengasta stakid(a, n);
37
38
       printf("%||d\n". r):
39
       return 0;
                                                    4□ → 4□ → 4 □ → □ ● 900
40 }
```

▶ Þetta forrit leysir dæmið (að því sem ég best veit).

- ▶ Petta forrit leysir dæmið (að því sem ég best veit).
- Nú er spurning hvort það sé nógu hratt.

- Þetta forrit leysir dæmið (að því sem ég best veit).
- Nú er spurning hvort það sé nógu hratt.
- ▶ Í dæminu á Kattis er gefið að $n \le 10^6$.

- ▶ Petta forrit leysir dæmið (að því sem ég best veit).
- Nú er spurning hvort það sé nógu hratt.
- ▶ Í dæminu á Kattis er gefið að $n \le 10^6$.
- Reynum nú að ákvarða tímaflækjuna.

- Þetta forrit leysir dæmið (að því sem ég best veit).
- Nú er spurning hvort það sé nógu hratt.
- ▶ Í dæminu á Kattis er gefið að $n \le 10^6$.
- Reynum nú að ákvarða tímaflækjuna.
- Sjáum aftur útfærsluna.

```
10
11
   II fjarlaegja algengasta stakid(|| *a, || n)
   { // fjarlaegir algengasta stakid og skilar nyju lengd listans.
13
       II i = 0, j, mx = 0, r;
14
       while (i < n)
15
       { // finnum algengasta stakid i rodudu fylki.
16
           i = i:
17
           while (j < n \&\& a[i] == a[j]) j++;
           if (mx < j - i) mx = j - i, r = a[i];
18
19
           i = i:
20
21
       // fiarlaegium algengasta stakid.
22
       for (i = 0, j = 0; i < n; i++) if (a[i] != r) a[j++] = a[i];
23
       return i:
24 }
25
26 int main()
27
28
       II i. n. r = 0:
       scanf("%||d", &n);
29
30
       II a[n];
       for (i = 0; i < n; i++) scanf("%||d", &a[i]);
31
32
       qsort(a, n, sizeof *a, cmp);
33
       while (n > 0)
34
35
           r += n:
36
           n = fjarlaegja algengasta stakid(a, n);
37
       printf("%||d\n". r):
38
39
       return 0;
40 }
```

ightharpoonup Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}($

▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.

- ▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- Síðan erum við með while-lykkju, sem gerir ekkert annað en að kalla á fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...).

- ▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- Síðan erum við með while-lykkju, sem gerir ekkert annað en að kalla á fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...).
- ▶ Í versta falli fjarlægjum við eitt stak í einu, svo þessi while-lykkja keyrir allt að *n* sinnum.

- ▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- ➤ Síðan erum við með while-lykkju, sem gerir ekkert annað en að kalla á fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...).
- ▶ Í versta falli fjarlægjum við eitt stak í einu, svo þessi while-lykkja keyrir allt að *n* sinnum.
- ▶ Í fallinu fjarlaegja_algengasta_stakid(...) eru tvær lykkjur, hvor um sig keyrir n sinnum.

- ▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- ► Síðan erum við með while-lykkju, sem gerir ekkert annað en að kalla á fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...).
- ► Í versta falli fjarlægjum við eitt stak í einu, svo þessi while-lykkja keyrir allt að n sinnum.
- ▶ Í fallinu fjarlaegja_algengasta_stakid(...) eru tvær lykkjur, hvor um sig keyrir n sinnum.
- ► Takið eftir að *n* er þá lengd listans á þeim tímapunkti.

- ▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- Síðan erum við með while-lykkju, sem gerir ekkert annað en að kalla á fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...).
- ► Í versta falli fjarlægjum við eitt stak í einu, svo þessi while-lykkja keyrir allt að n sinnum.
- ▶ Í fallinu fjarlaegja_algengasta_stakid(...) eru tvær lykkjur, hvor um sig keyrir *n* sinnum.
- Takið eftir að *n* er þá lengd listans á þeim tímapunkti.
- Fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...) hefur því tímaflækjuna $\mathcal{O}()$.

- ▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- ► Síðan erum við með while-lykkju, sem gerir ekkert annað en að kalla á fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...).
- ► Í versta falli fjarlægjum við eitt stak í einu, svo þessi while-lykkja keyrir allt að n sinnum.
- ▶ Í fallinu fjarlaegja_algengasta_stakid(...) eru tvær lykkjur, hvor um sig keyrir n sinnum.
- Takið eftir að *n* er þá lengd listans á þeim tímapunkti.
- ▶ Fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...) hefur því tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.

- ▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- ➤ Síðan erum við með while-lykkju, sem gerir ekkert annað en að kalla á fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...).
- ► Í versta falli fjarlægjum við eitt stak í einu, svo þessi while-lykkja keyrir allt að n sinnum.
- ▶ Í fallinu fjarlaegja_algengasta_stakid(...) eru tvær lykkjur, hvor um sig keyrir n sinnum.
- Takið eftir að n er þá lengd listans á þeim tímapunkti.
- ► Fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...) hefur því tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.
- Forritið í heild sinni hefur því tímaflækjuna $\mathcal{O}($).

- ▶ Í fyrsta lagi röðum við listanum, sem er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- ➤ Síðan erum við með while-lykkju, sem gerir ekkert annað en að kalla á fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...).
- ► Í versta falli fjarlægjum við eitt stak í einu, svo þessi while-lykkja keyrir allt að n sinnum.
- ▶ Í fallinu fjarlaegja_algengasta_stakid(...) eru tvær lykkjur, hvor um sig keyrir *n* sinnum.
- Takið eftir að *n* er þá lengd listans á þeim tímapunkti.
- ► Fallið fjarlaegja_algengasta_stakid(...) hefur því tímaflækjuna $\mathcal{O}(n)$.
- Forritið í heild sinni hefur því tímaflækjuna $\mathcal{O}(n^2)$.

▶ Rifjum upp að $n \le 10^6$ og tímaflækjan er $\mathcal{O}(n^2)$.

- ▶ Rifjum upp að $n \le 10^6$ og tímaflækjan er $\mathcal{O}(n^2)$.
- ► Er þetta nógu hratt til að fá AC?

- ▶ Rifjum upp að $n \le 10^6$ og tímaflækjan er $\mathcal{O}(n^2)$.
- ► Er þetta nógu hratt til að fá AC?
- Nú segir 10^8 relgan okkur að tímamörk dæmisins þurfi að vera $(10^6)^2 \cdot 10^{-8} = 10^4$ sekúndur.

- ▶ Rifjum upp að $n \le 10^6$ og tímaflækjan er $\mathcal{O}(n^2)$.
- ► Er þetta nógu hratt til að fá AC?
- Nú segir 10^8 relgan okkur að tímamörk dæmisins þurfi að vera $(10^6)^2 \cdot 10^{-8} = 10^4$ sekúndur.
- Svo er ekki og þessi lausn er því að fara að fá TLE.

- ▶ Rifjum upp að $n \le 10^6$ og tímaflækjan er $\mathcal{O}(n^2)$.
- ► Er þetta nógu hratt til að fá AC?
- Nú segir 10^8 relgan okkur að tímamörk dæmisins þurfi að vera $(10^6)^2 \cdot 10^{-8} = 10^4$ sekúndur.
- Svo er ekki og þessi lausn er því að fara að fá TLE.

ID	DATE	PROBLEM	STATUS	CPU	LANG
	TEST CASES				
8283421	18:18:36	Reiknirit	X Time Limit Exceeded	> 2.00 s	C
	* ***********************************				